

Заедно

брой 91 - септември 2012

енория "Св. Павел от Кръста" Русе

Отец Валтер Горра

По принцип, планирам статиите, които пиша в бюлетина, според темите, за които, смятам, че трябва да се говори. Сега това са темите за подготовка за "годината на Вярата" и за годишнината от мъченичеството на Блажения Евгений Босилков.

Обаче статията, която сега пиша не беше предвидена и дори избягвах идеята, че рано или късно, трябваше да я напиша.

Като вече ви съобщих в началото на август, сестра Терезита ще напусне Русе и България, за да се върне в Италия, където я очакват други задачи.

Здравето на сестра Терезита от години не е в идеално състояние и много често имаше нужда да се връща в Италия заради прегледи.

Сега Проинциалката на Сестрите Пасионистки, за постоянно я повика обратно в Италия, заради здравето ѝ и ѝ възложи задача в едно тяхно училище.

За нас това решение е голяма мъка, въпреки че разбираме причините за него.

От 25 септември 1999г сестра Терезита е действала в нашата енория с всичките си сили, и дори повече от това, което здравето ѝ позволяваше.

През тези тринайсет години лично за мен е била голяма помощ в много области на живота, личен и на енорията.

Когато в началото на юли получих тази вест, не мога да скрия факта, че плаках и не можах да го споделя с никого от енориашите, до когато сестра Терезита не говори с епископа за да му съобщи решението. И само след това официално го казах в църквата.

Много са спомените, които имам в главата и в сърцето си, за тези тринайсет години през, които споделяхме много хубави моменти и заедно успяхме да преодолеем трудните.

Макар и не винаги видими на всички, сестра Терезита се е грижеше за много задачи.

Да си припомним за катехизиса, който е водеше всяка неделя с групата на възрастните; за курсовете по италиански, чрез които не само е преподавала този език на стотина души през тези години, но в същото време им говори за Христос и за християнските ценности; за нейните приказки в бюлетина “Заедно” с великите учения за вярата; за нейното внимание за нуждаещите се на които никога не е отказала помощ, духовна и материална; за много и много други неща, за които всеки от нас сигурно може да разказва за нея.

Винаги готова да прави все повече за енорията, дори с езиковата бариера, с която постоянно се е бореше.

Никога не потърси своето, а винаги готова да изпълнява Божията Воля и да проповядва Божията Любов.

За всичко това сигурно Бог ще я награди и ние, от нашата страна, сме ѝ благодарни.

Дори датата за нейното занимаването е ускорена от това, което беше предвидено (26 септември) заради аерогарата в Рим Чампино. От 24 септември спира да работи за един месец. Поради тази причина сестра Терезита ще замине на 23 септември, неделя, след обед.

Сутринта на същия ден ще я поздравим в енорията през времето на Светата Евхаристия и след нея.

Ще я изпратим със сълзи, но в същото време, сигурни че, това е Божията Воля.

Още веднъж искам да благодаря на сестра Терезита за всичко, което направи за мене и за енорията.

Пожелавам ѝ на добър път и да извърши със същия дух и сърце това, което Бог приготви за нея, осигурявайки моите молитви за нея и факта, че няма да я забравя.

Чао сестра Терезита.

Сестра Йола Галач

Благодаря, това е думата която много пъти на ден повтаряме без да се замисляме. Понякога благодарение на възпитанието ни, друг път за някаква услуга която другите ни свършиха, или по навик. Понякога се сещаме да благодарим на Бога за всичко това което прави в нашия живот, въпреки че това би трябвало да го правим често. В последно време аз много често се обръщам към Бога с тази дума, защото ми е позволил да преживея всички тези години в общността със Сестра Терезита.

Започнахме заедно през далечната 1997год., когато за първи път посетихме България и почнахме нашите планове, намерения, желаниа за отваряне на нашата общност тук между вас. Колко преживявания, колко радости, колко трудности минахме заедно и въпреки голяма разлика във възрастта, във формация, във възпитание успяхме да работим заедно. Успяхме да бъдем едно сърце, една душа и най важно успяхме да растем в любовта на Бога, да го познаем по-добре, да го обичаме все повече. Да бъдем свидетели на тази любов, която заедно търсихме начин да ви предадем. След толкова дълго време е трудно да се разделим, но знаем че нашата връзка не свършва тука, знаем че нашето не е едно сбогуване, а само едно довиждане.

Едно семейство сме, ще се виждаме, ще продължаваме да се молим една за друга и да се окуражаваме в задачите които ще ни бъдат поставени. За това дълго време не мога да кажа друго освен благодаря, благодаря за дара на живота на С.Терезита, благодаря за възможността която Бог ми даде да бъдем заедно. Сигурно няма да забравя нито аз нито тя, всичко това което преживяхме заедно.

Нейната отдаденост и обичта към България със сигурност беше за мен пример и кураж за да продължаваме да останем тук,

въпреки трудности.

Нейната добра воля да комуникира с другите ми позволяваше да гледам по-надалеко в проекта на Бога. Примирението ѝ към Божията Воля беше за мен изпит на съвестта за да предоставя моя живот в ръцете на Бога.

Заедно всеки ден молихме за всички членове на нашата енорийска общност, изпросвайки благодати от Бога.

Заедно преживявахме всички разочарования и продължавахме да сънуваме обръщение на хората към вярата, към Бога.

Всичко това никак не е малко, особено когато се живее заедно всеки ден, както в едно семейство.

Затова от дълбочината на моето сърце извира думата благодаря. Благодаря на Бог и благодаря на Сестра Терезита. Сигурна съм, че нашата връзка ще продължи и никога няма да забравим това време, което Бог ни е дал да живеем в една общност. На една земя поръсена с кръвта на светци и мъченици, земя която искахме да цъфти. Земя която ни прегърна и ни даде възможност да работим на нивата ѝ.

Пожелавам ти, Сестро Терезита да намериш в Италия общност с голямо и отворено сърце, общност която ще бъде както едно семейство на Божиите чедра, където заедно ще работите с едно сърце и една душа за хвала на Бога. И преди всичко моля Бог да ти дари здраве и сили да изпълняваш всеки ден Божията воля, да продължаваш с твоя живот да известяваш царството Божие и да бъдеш истински свидетел на Божието милосърдие

Благодаря!

Русия-Полша: политика и религия в служба на общото благо

Руският православен патриарх подписа помирение с полските католици, за да евангелизират заедно света.

Докато светът се занимаваше с Пуси Риот, във Варшава се подписваше историческият документ с който се слага край на векове омраза, насилие и предубеждения. Патриарха Кирил и Архиепископа Михалик, припомняйки общият християнски род, общите преследвания под атеистичните режими през миналият век, взаимно съдействат, за да дадат отпор на днешните провокации: секуларизацията която изолира религията, аборта и евтанията (равняващи се на тероризъм), които са заплаха за обществото. В документа се подчертава ролята на семейството, определя се като благоприятна основа за съвременното общество, подчертава се единността между мъжът и жената. В знак на приятелски отношения, руският Патриарх Кирил и полският Архиепископ Михалик, си размениха икони.

Варшава (AsiaNews/Agenzie) – На 17/08/2012 г., медиите от цял свят бяха поляризирани от съдебният процес на Пуси Риот. Но голямата, важна новина за деня, дойде от полската столица, където Руският Православен Патриарх Кирил и Президента на Полската Епископска Конференция, Архиепископ Йозеф Михалик, подписаха историческо общо послание към своите Църкви, с което изискват от вярващите да отстранят всякакви предразсъдци и насилия и да участват в образуването на едно ново общество, обогатено с християнско свидетелстване.

Посланието за помирение е поставено под зкрилата на Божията

Майка. На специалната церемония между двамата лидери, Патриарха Кирил е дарил икона на Божията Майка от Смоленск; а полските епископи са дарили икона на Богородица от Честохова.

В посланието се подчертава, че помирението е плод на “искрен диалог, с надежда, че ще ни помогне да излекуваме раните от миналото и да преодолеем взаимните предразсъдъци”.

Посланието напомня за “враждебност и антагонизъм”, за “изолация и схизма”, за “болезненото изпитание на атеизма, което беше наложено на нашите народи”. В миналото Полша често е претърпявала нашествията на Русия; в началото на Втората Световна Война, беше нападната едновременно от Русия и от Германия. След войната премина под контрола на Съветският Съюз, който упражняваше върху нея своя задушавач контрол. Сталинизма достигна до използване на православни за борба против католици.

Този документ напомня за страданията на всички християни под “атеистичен режим” (нацизъм и комунизъм), които “отричаха всяка религия и предизвикаха война, особено жестока, срещу християнството и срещу нашите Църкви. Милиони невинни хора бяха убити, както напомнят многобройните лобни места и гробове, намиращи се на руска и полска земя”.

Патриарха и Архиепископа желаят от своите общности взаимна прошка, но отбелязват, че “прошка не означава забрава. Паметта представлява важна черта на нашата идентичност. Длъжни сме да не забравяме, пред паметта на жертвите от миналото, които са били измъчвани и са дали своя живот за родната земя, вярвайки в Бога. Прошка означава да се изостави отмъщението и омразата и да се участва в изграждането на разбирателство и братство между нашите народи, всички народи и нации, като основа за мирно бъдеще”.

Точно в името на едно бъдеще в мир, двете общности се задължават в евангелизацията “да търсят днес, в епохата на религиозното безразличие и на секуларизма, да направят всяко усилие, за да може социалният живот и културата на нашите народи, да не бъдат лишени от главните морални стойности”.

Освен да проповядват Словото Божие, да потвърждават разграничението между Държава и Църква, да подкрепят толерантността, двете Църкви усърдно се заемат с “нови предизвикателства. Под претекста за респект към лаическите принципи, или защита на независими собствени предпочитания, моралните принципи, основани на Божиите Заповеди, биват отхвърляни. Защиатавайки аборта, евтаназията, бракове между хора от един и същ пол, наложени от консумативният стил на живот, се отричат традиционалните стойности и се изключват от публичната сфера религиозните символи.“

С откъси които напомнят учението на Папа Бенедикт XVI, документа напомня, че “много често се съпротивяваме на враждебни изявления към Христос, към неговото Евангелие и кръста, както и към опити за отдалечаване на Църквата от общественият живот. Една лаическа необективност, приета погрешно, приема форма на фундаментализъм и в действителност е форма на атеизъм”.

“Ние вярваме – продължава документа – че не само тероризма и военният конфликт, но и аборта и евтаназията са тежки грехове срещу живота и щета за съвременното общество”.

След като подчертаха стойността на семейството като “добра основа за цялото общество”, Патриарха и Архиепископа приключиха поверявайки на покровителството на Божията Майка “голямото дело на помирение и сближение на нашите Църкви и народи”.

ВАТИКАНЪТ ПРЕДСТАВИ ЛОГОТО И ОСНОВНИТЕ СЪБИТИЯ ЗА ПРЕДСТОЯЩАТА ГОДИНА НА ВЯРАТА

(Източник: www.zenit.org)

На 21 юни 2012 г. във Ватикана ръководителите на Папския съвет за насърчаване на новата евангелизация представиха логото и основните събития за предстоящата Година на вярата, която ще се състои по инициатива на папа

Бенедикт XVI от 11 октомври 2012 г. до 24 ноември 2013 г. Архиепископ Рино Фисикела и Монсенъор Греъм Бел, съответно президент и секретар на Съвета за нова евангелизация откриха и интернет – страницата за Годината на вярата

“В своето апостолическо послание *Porta Fidei* Бенедикт XVI акцентира върху необходимостта да бъде преоткрито пътуването към вярата и така да бъде хвърлена нова светлина върху радостта и подновения ентузиазъм от срещата с Христос”, отбеляза архиепископът. “Това е основната причина за обявяването на Годината на вярата, която ще съвпадне и с две важни годишнини – 50-та годишнина от откриването на Втория Ватикански събор и 20-та годишнина от публикуването на Катехизиса на Католическата църква... Годината на вярата си поставя за цел да подкрепи вярващите, които във всекидневните си изпитания смело и с пълно убеждение поверяват живота си на Господ Исус. Това ценно свидетелство..., дава възможност на Църквата както днес, така и в миналото, да се представи пред света, поддържана от силата на вярата и ентузиазма на обикновените хора”.

“Годината на вярата”, продължи архиепископ Фисикела, “се случва и в по-широкия контекст на общата криза, която дава отражение и върху вярата. ... Кризата на вярата е драматичен израз на антропологическата криза, в резултат на която човекът

е оставен да разчита на собствените си сили. Необходимо е да преодолеем духовната бедност, от която страдат толкова много от нашите съвременници, които не си дават сметка, че отсъствието на Бог от техния живот открива пропаст, която трябва да бъде запълнена. Затова и Годината на вярата представлява възможност, която християнската общност предлага на много хора, които чувстват носталгия по Бога и които се стремят да Го открият отново”.

Архиепископът обяви, че Конгрегацията за божествения култ и дисциплината на тайнствата е одобрила формула на специална “Меса за нова евангелизация”. Това ще даде възможност по време на Годината на вярата “да бъде отдаден приоритет на молитвата, и особено на Евхаристията като средоточие на християнския живот”.

След това президентът на Папския съвет за насърчаване на новата евангелизация представи логото на Годината на вярата, на което е изобразен кораб, който символизира Църквата. Мачтите на кораба образуват кръст, опънатите платна оформят монограма на Христос (ИНС), а на заден план е изобразено слънцето, символ на Евхаристията. Интернет-страницата на Годината на вярата е достъпна на различни езици и може да бъде ползвана и от смартфони или планшети. Годината има и официален химн, който е “Credo Domine, aduge nobis fidem”. В началото на септември ще бъде публикуван и специален наръчник, озаглавен “Да изживеем Годината на вярата”, а на поклонниците ще бъде раздавано изображение на Христос от катедралата на Кефалу в Сицилия, на гърба на която ще бъде изписан Символа на вярата.

Накрая Архиепископ Фисикела оповести и най-важните събития по време на Годината на вярата, които ще се състоят в Рим в присъствието на Светия отец. Сред тях са:

- Годината на вярата ще бъде открита на **11 октомври** с тържествено Евхаристийно служение, в съслужение с председателите на епископските конференции по света и с все още живите Съборни отци.

- **25 януари 2013г** – по време на традиционното икуменическо служение в Римската базилика “Св. Павел извън стените”, участниците ще отправят молитва “съвместната изповед на Символа да помогне на християните ... да не забравят пътя към единството”.
- **28 април 2013г** – Светият отец ще вземе участие в Тайнството Миропомазание, което ще бъде дадено на група младежи.
- **18 май 2013г** – в навечерието на Петдесетница, на площад Св. Петър ще се съберат представители на стари и нови католически движения.
- **2 юни 2013г** – на празникът Тяло Христово, обожаването ще бъде отслужено едновременно по целия свят.
- **16 юни** ще бъде ден, посветен на Евангелието на живота.
- **7 юли** – семинаристи и послушници от целия свят ще завършат своето поклонническо пътуване, събирайки се на площад Св. Петър.
- **29 септември** ще бъде ден, посветен на катехизиса, във връзка с 20-та годишнина от публикуването на Катехизиса на Католическата църква.
- **13 октомври** ще се фокусира върху присъствието на Дева Мария в Църквата.
- Годината на вярата ще бъде закрыта на **24 ноември 2013г.**

празнувахме тези тайнства

25 август 2012г: Кръщението на Емма

Годината на вярата: водещи линии.

Конгрегацията за доктрината на вярата, предостави пасторални насоки за Годината на Вярата, подготвени чрез сътрудничеството на ватиканските ведомства и отправени към универсалната Църква. Отец Херман Гейслер, директор на Доктриналния отдел към Конгрегацията за Доктрината на Вярата, пояснява мотивите за публикуването на насоките за Годината на Вярата.

“Целта на тази нота е тройна. Преди всичко да помогне на вярващите да преоткрият основата на вярата, която е личната среща с Христос, с Господ, който ни обича, подкрепя, прощава ни, окуражава ни и ни посочва едно велико бъдеще. Оттук произтича и втората цел - да помогне за преоткриване значението на документите на Втория Ватикански събор. Мнозина говорят за този Събор, но когато разговора стане позадълбочен, ставаме свидетели на факта, че малцина познават добре текстовете на този голям и последен събор. Ето защо, смятам, че е наистина много важно да се преоткрие това голямо съкровище. Третата цел на документа е да се преоткрие вярата в нейната красота и цялост. Затова вярвам, че К.К.Ц може да ни помогне много, защото днес е важно Доктрината на вярата да бъде разбрана. Годината на вярата се стреми да ни помогне именно в това.

Нотата предоставя 40 предложения, които са разпределени на ниво универсална Църква, на ниво Епископски конференции, но също и на ново Епархии, енории, общности, асоциации и църковни движения. Що се отнася до предложенията към универсалната Църква те са белязани от множество събития на които ще вземе участие Светият Отец Папата: например Годината на Вярата ще бъде открита с тържествена Света литургия за 50-та годишнина от началото Втория Ватикански събор. В началото на Годината на Вярата трябва да се припомни и Синода за Новата Евангелизация, който ще бъде едни от важните моменти. Не трябва да се забравят и международните симпозиуми и конференции, които ще се проведат в Рим, чиято цел ще бъде да се преоткрие значението на Втория Ватикански събор. Освен това, на ниво универсална Църква са предвидени

икуменически срещи за насърчаване единението на вярващите, което е една от основните точки на Втория Ватикански събор. Ще се проведе и тържествено богослужение с всички християни за утвърждаване на общата вяра в Христос. На ниво Епископски конференции най-важното предложение е подновяване на усилията във вероучението, защото Катехизиса е от особено важен за Църквата. Знаем, че в настоящия момент катехизиса преживява момент на криза в много части на Църквата и затова нотата насърчава епископите да коригират помощните материали, които отчасти все още не съответстват на К.К.Ц. На епархийно ниво трябва да се припомни предложението всеки епископ на напише Пастирско послание посветено на вярата. Освен това, трябва да се посочат предложенията за организирането на катехизис в катедралите или големите църкви за младежите и за онези хора, които търсят вярата или смисъла на живота. Не трябва да се забравя и насърчението за един обновен диалог между вярата и разума, който е много важен днес когато не малко хора мислят, че между тях не може да съществува хармония. Папа Бенедикт XVI многократно посочва, че тази хармония съществува, дори съществува едно приятелство. За тази цел бе поискано от Католическите университети да се ангажират в организирането на симпозиуми, научни дни и т.н. Що се отнася до енориите централното предложение е много просто, но също и много важно - отслужването на Евхаристията. Тя трябва да бъде отслужвана добре, защото е Тайна на Вярата и Евхаристията, чрез която сам Исус подновява в нас вярата, насърчава ни, подкрепя ни и ни укрепва. От Евхаристията трябва да се породят всички други инициативи на енорийско ниво: подновяване и разпространение на К.К.Ц, сътрудничество с църковните движения и асоциациите. Тук се изисква един нов синхрон и ново сътрудничество на всички компоненти на Църквата.

Вярата е безценен дар. Евангелието говори за „безценен бисер” и ако вярата е наистина един голям дар, трябва да дадем му дадем стойност, трябва да го приемем, да го подхранваме, да го разпространяваме. Но трябва и да го свидетелстваме, тъй като в Църквата съществуват големи пропуски. Има вярващи, които не познават вярата, които не я практикуват и дори които не се интересуват от нейното формиране. Трябва да признаем, че има

катехисти и свещеници, които не представят вярата в нейната цялост и красотата и които отчасти сеят съмнения и несигурност. В различни части на Църквата акцентът бе поставен върху социалния и хуманитарния аспект, което е важно, но понякога измества вярата на втори план. Смятам това за проблем и трябва да признаем, че също в лоното на Църквата допуснахме грешки. Трябва отново да осъзнаем, че греховете срещу вярата са тежки и са много вредни за Църквата. Сам Исус казва: “ако солта загуби вкуса си за какво служи?”. Това е един много сериозен въпрос. В друг откъс Исус казва: “Когато Синът човечески се завърне, дали ще намери вяра на земята?”. Трябва да си зададем тези въпроси и трябва смирено да поискаме прошка от Бог за греховете срещу вярата”.

Свършиха летните ваканционни дни и дейностите в енорията ще започнат с пълна пара:

Срещите с групата за молитва (които по принцип се провеждат всяка втора и четвърта събота на месеца) през месеците септември и октомври ще се провеждат в следващите дни: 22 септември, 6 и 27 октомври.

Всеки четвъртък преди Светата Евхаристия - обожаване.

Всеки петък преди Светата Евхаристия - Кръстен Път.

Всичките групи по катехизис ще започнат отново занятия от неделя 16 септември.

Неделя 16 септември учениците ще бъдат благословени за новата учебна година. По време на Светата Евхаристия ще бъдат кръстени близнаците Мия и Александър, които са на три месеца.

Неделя 23 септември ще се сбогуваме със сестра Терезита, която ще отпътува за постоянно в Италия.

Неделя 28 септември след Светата Евхаристия, Първа Изповед на децата.

Неделя 28 октомври групата на децата на 10-11 години, които редовно идват на неделните литургии и на катехизис, ще се изповядва за първия път. С няколко от тях (някои със съжаления не дойдоха) изживяхме три дена лагер-школа за да се приготвят по дълбоко. Групата много добре прекара тези дни с молитви, литургии, срещи, игри и забавления. Да се молим на Бога за тези деца, които се приготвят за изповедта, за да признаят пред Божието Милосърдие своите грехове и за да получават прощката.

Лагер-школа на Текето

Един слънчев четвъртък се събудих по-рано защото тръгнахме за лагер-школа, организирана от О.Валтер и С.Йола. Точката на тръгване беше Католическата Църква. Като стигнахме изчакахме още няколко деца. Те дойдоха и ние влязохме в църква да се помолим. След това потеглихме.

Пристигнахме там, разтоварихме багажа и всеки си избра стая. Ние с Кико се настанихме в уютен апартамент. След като оставихме багажа по стайте слязохме да помагаме за разпределяне на храната, напитките и игрите.

Малко след това отидохме на огромната тераса и започнахме да сглобяваме игрите, после имахме среща, направихме си планове за целия ден, четохме откъси от Новия Завет и имахме Литургия. Започнахме игри, за които получавахме според представянето точки. След обед имахме почивка от 13.30 до 15.00, а после излет.

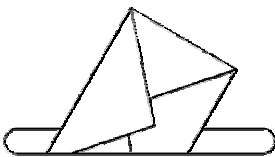
Разхождахме се, играехме на воля и се забавлявахме. Като се върнахме всички се изкъпвахме и сядяхме за вечеря, но преди вечеря казвахме молитва. След вечеря имахме игри, но за малко и си лягахме.

На другия ден в 8.30 имахме молитва, закуска, игри, среща, литургия, обяд. Пак почивка, игри, разходки, молитва, вечеря.

Накрая и резултата от игрите. Разделихме се на три отбора: соколи, черешки и ягодки.

Соколите бяхме аз и Кико. Черешките Ани и Ралица, ягодките Йони и Валерия. А ето и резултатите соколите първо място 96 точки Тони и Кико, черешките първото място 96 точки Ани и Ралица, ягодките второто място 86 точки Йони и Валерия.

Благодаря на прекрасните Госпожи, които се грижиха за нас през цялото време, на всички деца с които прекарах няколко незабравими дни и не на последното място на всеотдайните О.Валтер и С.Йола, които допринесоха за тази радост. Бог да ви пази. Надявам се скоро отново да се забавляваме заедно.

Сестра Терезита Пиччирилли

Достатъчно е!

Ужасна суша беше сграбчила един район. Тревата първо беше пожълтяла, а после увехнала. Храстите бяха умрели, а дърветата станали по-чупливи. Дори една капка вода не валеше от небето и сутрините се на земята започваха без беглата хладина на росата.

Малки и големи животни умираха с хиляди. Най-малките намираха сили само за да избягат в пустинята, която гълташе всяко нещо.

Сушата ставаше всеки ден по-страшна.

Дори силните, стари дървета, които потъваха с корените в гълбината на земята, губеха листата си.

Всичките фонтани и извори бяха пресъхнали. Ручеите и реките бяха пресъхнали.

Само едно малко цвете беше живо, защото малък извор му даваше две капки вода всеки ден. Но изворът се отчайваше: “Всичко е сухо, жадно и умира. Аз не мога да направя нищо. Моите две капки вода нямат може би смисъл?”

Едно старо и силно дърво чу жалбата и преди да умре, каза на извора: “Никой не иска от тебе ти да озеленяваш цялата пустиня. Твоята задача е да запазиш живота на онова цвете. Нищо повече!”

Всички сме отговорни за едно цвете, но често забравяме това за да се оплачем за всичко, което не можем да постигнем.

Бог иска от нас малко, но малкото трябва да го правим от сърце.